

מעשה שהיה

לילה אחד, בשדה תעופה הומה אדם היא הבינה שהגיעה יותר מדי מוקדם. בחנות הספרים מצאה לעצמה איזה ספר מותח ובמעדנייה, קנתה שקית עוגיות מדיפות ריח. חפשה מקום לשבת בו כמה שעות עד הטיסה, מצאה פינה והתיישבה והכרטיס בכיסה. היא הייתה מאוד מרוכזת בספר שבידה כשבזוית עינה הבחינה בגבר שהתיישב לידה, היא לא הייתה שמה לב אליו בכלל, אבל, בחוצפתו העיז המנוול, לשלוח יד אל שקית העוגיות שביניהם הייתה מונחת, וכבתוך שלו הרשה לעצמו עוגיות לקחת. היא החלטה להתעלם מהחוצפה והגסות. לא לעשות סקנדל, אולי תיפסק העזות. וכך היא נשנשה, בעודה מביטה בשעון שעל הקיר, וגנב העוגיות מחסל לה את המלאי בקצב מהיר.

על כל עוגיה שהוא לקח היא גם לקחה אחת לפה, חושבת לעצמה, בטח החצוף יבקש גם כוס קפה. כשנשארה רק עוגיה אחת, היא תהתה מה יעשה עכשיו. והוא ביד רועדת חיוך מבוויש על פניו, לקח את העוגיה האחרונה וחלק אותה לשניים, חצי הוא הציע לה בעוד השני, כבר היה לו בין השניים.

בעצבנות גוברת ועם מחצית עוגיה בידה חשבה לעצמה, הוא גם גנב וגם חצוף, אפילו לא אמר תודה. כשהוכרז בקול שהגיע מועד הטיסה, חשה הקלה, אספה את חפציה ומיהרה לעבר שער היציאה. בלי להסתכל אחורה על גנב העוגיות וגסותו המעצבנת, הלכה במהירות, מתבוננת קדימה. היא עלתה למטוס וצנחה אל מושבה, והחליטה לחזור אל הספר שקראה.

בעודה מפשפשת בתיק אחר הספר הבחינה לתדהמתה בשקית עוגיות מלאה המונחת לצד הספר, מול עיניה. המומה ומופתעת היא הבינה, איך לא, שהעוגיות האחרות היו פשוט שלו, הוא חלק אותן עימה ולא אמר לה די, ואפילו את העוגיה האחרונה שלו חילק ונתן לה חצי. בעצב היא הבינה שהגסות הייתה שלה, היא הגנב, ואת העוגיות שלו בעצם היא אכלה ומרגע זה קיבלה על עצמה ללמד זכות תמיד על כל אדם.

הציור השבועי

איזה פסוק מהפרשה
רמוז בתמונה?

תשובות ניתן למסור דרך אתר
בית הספר:
www.NECHALIM.net
בין הפותרים יוגרל פרס!
(ההשתתפות פתוחה לכל ילד/ה
מגיל 5 עד 12)

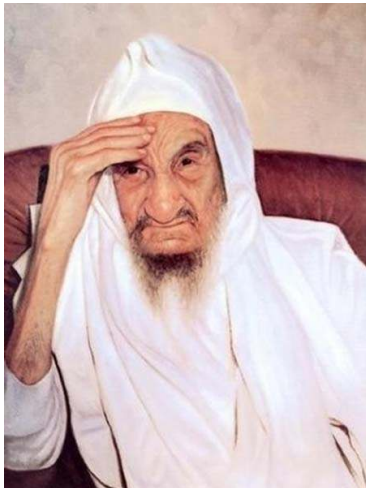
דמות אחת בשבוע – באבא סאלי

ר' ישראל אבוחצירה, הידוע בכינויו "בבא סאלי" (האבא המתפלל) נולד בשנת ה'תר"ן בריסאני שבמרוקו. אביו רבי מסעוד ואימו מרת עישא. היה בן לשושלת רבנים, סבו ר' יעקב אביחצירא מגדולי רבני מרוקו.

למד תורה מפי אביו, ומפי רבי יצחק פדידה ורבי עזרא עטיה. כבר מילדותו הרבה בתעניות וסיגופים, פרש מענייני העולם התנזר מאכילת בשר, צם משבת לשבת, נשאר ער לילות שלמים ולמד הרבה כך נתעלה בגאונות ובצדקות כאחד הקדושים בארץ. בצעירותו למד ר' ישראל אבוחצירה קבלה.

בגיל צעיר התייתם מאביו, וכשהיה בן 61 נתמנה לר"מ בישיבת "אביר יעקב" שבמרוקו ובגיל 61, נתמנה לעמוד בראש הישיבה. בשנת תרפ"א ביקר בארץ הקודש ולמד במשך שנה אחת בישיבת "פורת יוסף" בירושלים. גאוני וצדיקי ירושלים שמחו לקראתו והפליאו את גדולתו ועבודת ה' האמיתית שלו. גם בצפת ביקר באותם הימים והתחבר אל המקובל רבי שלמה אלפנדרי זצ"ל. כשחזר למרוקו הוטלה עליו ראשות הקהילה, לאחר שאחיו הגדול נהרג על קידוש ה'. שנים רבות שימש כאב בית דין ארפורד במרוקו. בשנת תשכ"ד עלה ארצה והתיישב ביבנה ובאשקלון, ובתש"ל קבע מושבו בנתיבות.

תמיד היו מחשבותיו קשורות ומיוחדות בבורא העולם. כל מעשיו ועבודת הקודש שלו עמדו בסימן הציפיה לביאת המשיח. היו לו בגדים מיוחדים שזורים בחוטי זהב שהכין לקבלת פני המשיח.

היה פועל ישועות וראו אצלו ניסים מופלאים שלמעלה מדרך הטבע. שמו הקדוש התפרסם בכל רחבי הארץ ובעולם כולו, ואלפים היו פוקדים את ביתו ומבקשים את ברכתו הקדושה. את עבודתו הקדושה בלימוד התורה ובעבודת ה' במסירות נפש, המשיך בהתמדה מופלאה. גם בתקופה האחרונה לחייו, כאשר היה חולה וחלש ומדוכא ביסורים.

בשנת תשמ"ג נפטר בנו בכורו, מאיר, שאותו ייעד כיורשו וכממשיך דרכו. שנה לאחר מכן, בגיל 19, נפטר ר' ישראל אבוחצירא ונקבר בעיר מגוריו, נתיבות. יום פטירתו, ד' בשבט, היה ליום הילולה, שבו מגיעים רבבות לקברו בנתיבות.

פינת ההלכה / לעילוי נשמת יהודית בת ציפורה:

המשך הלכות ט"ו בשבט

- א. עדיף לאכול מפירות שגדלו בארץ ישראל ולברך עליהם תחילה אם הם מאותו סוג של פירות חו"ל.
- ב. יש להקפיד במיוחד ביום זה על הברכות שמברך על הפירות שיהיו כדין, ויהיו בכוונת הלב, כיון שבהם מביא האדם ברכה לפירות האילן.
- ג. כשמברך על הפירות יברך על הפרי החשוב ביותר קודם אם רוצה לאכול ממנו, והחשוב הוא זה הכתוב קרוב ביותר למילה "ארץ" בפסוק "ארץ חיטה ושעורה וגפן ותאנה ורימון ארץ זית שמן ודבש". ולכן הסדר הוא: לחם לסוגיו, עוגות, יין, זית, תמר, ענבים, תאנה, רימון, שאר פירות העץ, פירות האדמה, ברכת "שֶׁהַפֶּל", ברכת הריח. אחרי הברכות הנ"ל - אין חשיבות לסדר האכילה.

מה שקורה בנחלים

וואו! כל הכבוד לכם (ולמורה מלי)

אגב, השבוע הצטרפו תלמידי כיתה ד' גם לתחרות התכנות. עוד כמה שלבים ובית הספר עולה לשלב הבא בתחרות הארצית

כמה תחרויות... גם רובוטיקה, גם תכנות...

ובשביל הנשמה מצטרפים גם לחוג משנה של הרב גלעד...

אז אתה תלמיד חכם גדול, בוא נראה אם תפתור את החידה החדשה...

יאללה...

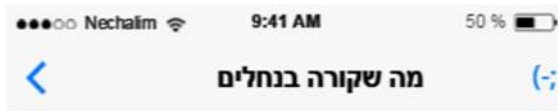
השבוע ציינו את ראש חודש שבט והשבת נקרא את פרשת בא...

כמה ראשי-שנה אתה מכיר? (לפחות 3 !)

שבת שלום

Send

Today 8:32 AM

חודש טוב!

חודש טוב, איך היה השבוע?

התחלנו בתפילת ראש חודש המונית ושירים, ואחר כך הרצאה לכבוד ט"ו בשבט על פירות ארץ ישראל (ותמרים מעצי הדקל של בית הספר!)

וטעמתם?

את התמרים? לא... אבל היתה מסיבת ראש חודש בכיתה...

ואחרי המסיבה, חזרתם ללמוד?

בדיוק סיימנו ללמוד במדעים על מבנה העין. תראה איזה דגמים יפים חברים בכיתה הכינו לפרויקט גמר:

עורכת ראשית: דקלה אברהם

שבת פרשת בא * ו' שבט תשע"ו * גליון 17

עניני התורה

עלון לצבת צבתי הספר נחלים

לקראת שבת / רב בית הספר

רבים מחכמינו שאלו: מדוע הקשה ה' את לב פרעה כדי שלא יסכים ליציאת ישראל ממצרים? וענו, שבאמצעות המכות, לימד הקב"ה לישראל אמונה ברורה בכוחו הגדול, כמו שנאמר: "למען תספר באזני בנך ובן בנך את אשר התעללתי במצרים ואת אותותי אשר שמתי בם וידעתם כי אני ד'", אלא שכאן יש לשאול: אז מה אשמים פרעה ועמו, שמוכנים היו לשלח את ישראל, וניטל עליהם לסבול דבר, שחין, ברד וארבה, חושך ומכת בכורות, רק כדי ללמד את בני ישראל שיעורים מוחשיים באמונה?

משל למה הדבר דומה? לעשיר שהיה חשוך בנים, ולעת זקנותו נולד לו בן, שהאיר להוריו את שיבתם. אשתו לא הייתה יכולה לגדל ולהאכיל מחמת זקנתה, לפיכך שכר מינקת שתאכיל את בנו וקצב לה ממון רב בשכרה. יום אחד, חלה הבן. הוריו הדואגים הבהילו לעריסתו את טובי הרופאים, שעמדו חסרי אונים ולא מצאו לו מזור ותרופה. לאזני האב הגיע שמעו של רופא מומחה מעיר הבריה. שלח אליו את מרכבתו ואמר: "רדה אלי, אל תעמוד, ואתן בשכרך כל שתבקש". בא הרופא, בדק את התינוק והניד בראשו בפנים חמורות. האב הישיש פקר אצבעותיו בעצב: "כלום אין תרופה למחלתו, האמנם אפסה כל תקוה", "יש תרופה", אמר הרופא, "אבל..." "אם יקרה היא, ארכשנה בעד כל הון שבעולם" קרא האב. "לא, לא יקרה היא", אמר הרופא, "אך חריפה היא מאוד, ואין בכוח התינוק לשתותה". "אם כן", לחש האב, "אין עצה". "אפשר לנסות בדרך אחת", אמר הרופא, והתקוה שבה לפעם בלב האב. "אם תשתה המינקת את התרופה, אולי יבריא התינוק. אין ספק שהיא תזיק לה בחריפותה, והיא תחלה ותסבול נוראות, אבל חלבה יהיה ספוג בתרופה זו, ואם ישתהו התינוק אולי יירפא". רץ האב אל המינקת לבשר לה את הבשורה המרנינה. אבל המינקת כלל לא שמחה: התרופה חריפה ומרה, והיא מסרבת לשתותה. פנה האב אל השופט ותבע את המינקת לדין. בגללה, עלול תינוקו למות. אמרה המינקת: "חלילה וחס, יכול הוא לשכור מיניקות אחרות, שישתו את התרופה ויטיסו בעינויים. אני לא נשכרתי אלא להניק את הילד, ולא התחייבתי לשתות בעבורו תרופות". קיבל השופט את טענתה. שב האב לביתו, ופניו נפולות. ראהו הרופא ושאל לסיבת דכדוכו. סח לו את טענת המינקת ואת דינו של השופט. אדמו פניו של הרופא, וביקש להתייצב בפני השופט. מבקש הוא לערער על פסק הדין. "מדוע?" שאל השופט. "משום שבידי להוכיח, כי מחלתו של התינוק נגרמה עקב פשיעתה של המינקת, שלא נזהרה ואכלה מאכלים שעכרו את חלבה והזיקו לתינוק. משום כך, חייבת היא לשתות את התרופה המרה כדי להבריאו", טען הרופא. "אם כך הדבר", אמר השופט, "לא זו בלבד שאחייבנה ליטול את התרופה המרה בלי לקבל כל תוספת לשכרה אלא עוד אטיל עליה לרכוש את התרופה מכספה..." והנמשל: מכות מצרים נחתו על המצרים, כדי שעם ישראל יתחזק על ידן באמונה. ואין לשאול מדוע על המצרים לסבול כדי להביא להתעלותם של בני ישראל, משום שבימי האבות והשבטים הקדושים, ניחן עם ישראל בחוזק אמונה. ופרעה ועמו החלישו בהם את האמונה על ידי העבדתם בפרך ושעבודם בחומר ובלבנים ועל ידי דרדורם למ"ט שערי טומאה. לפיכך, עליהם לסבול את עול המכות כדי להבריאו את בני ישראל מהמחלה שגרמו, ולהשיב את מצבם לקדמותו. יה"ר שנוכח כולנו לגדול באמונה ודבקות בד' יתברך ולגאולה שלמה.

שלום,

הרב אהרן אהרן

